

בש"פ 3286/24 - מוחמד ברנסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3286/24

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקש: מוחמד ברנסי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בפל"א 5108-09-23 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה.

2. כעולה מן הבקשה, ביום 19.9.2023 התקיים דיון הקראה במעמד הצדדים, במסגרתו הודיע המבקש כי בכוונתו להגיש בקשה להעברת מקום הדיון. ביום 16.11.2023, דחה בית המשפט את מועד הדיון שנקבע ליום 26.11.2023 נוכח מצב החירום. ביום 6.3.2024 ביקש ב"כ המבקש להורות על דחיית מועד הדיון שנקבע לאותו היום, וזאת, בין השאר, על מנת שיתאפשר לו להגיש בקשה להעברת מקום הדיון. בתגובה, דחה בית המשפט את הדיון ליום 16.4.2024. ביום 2.4.2024 הורה בית המשפט למבקש כי יעדכן תוך 4 ימים האם הוגשה בקשה להעברת מקום הדיון, וביום 14.4.2024 - משלא התקבל כל עדכון - הורה בית המשפט למבקש להודיע מדוע לא פעל בהתאם להחלטתו.

3. ביום 15.4.2024 הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי הוא מתגורר בטייבה, וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו. עוד הוסיף המבקש כי הוא הודה במיוחס לו בכתב האישום באופן שמייתר שמיעת עדים.

4. דין הבקשה להידחות. בקשה להעברת מקום דיון לפי סעיף 78 לחוק צריכה להיות מוגשת זמן סביר לפני מועד הדיון בהליך שלגביו מבוקשת ההעברה. שיקולים מערכתיים מחייבים שהבקשה תוגש שלא "ברגע האחרון" (בש"פ 7796/17 מיארה נ' מדינת ישראל (15.10.2017)). הבקשה דן הוגשה שעות ספורות לפני מועד הדיון, למעלה מחצי שנה מיום פתיחת ההליך ולמעלה מחודש מאז ביקש המבקש לדחות את מועד הדיון לנוכח כוונתו להגיש בקשה להעברת מקום הדיון - וזאת, מבלי שניתן כל הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה. בנסיבות אלה, על אף הטעמים המובאים בבקשה, היות והבקשה לוקה בשיהוי ניכר ולא מוסבר - די בכך כדי להצדיק את דחייתה.

5. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בניסן התשפ"ד (15.4.2024).

שׁוֹפֵט